

Bråket vid varmbadhuset inför rätten.

En trasslig härva att reda ut.

Inför Visby rådhusrätt har i dag behandlats ett mål mot maskinisten vid Visby varmbadhus H. Svensson, som åtalats för att han den 6 febr. på kvällen misshandlat eldaren vid samma företag Erik Nilsson så pass svårt, att denne måste tillbringa lång tid på sjukhus och f ö ännu icke är helt återställd.

Vi ha tidigare redogjort för händelseförloppet, men en kort rekapitulation torde vara på sin plats. Svensson och Nilsson ha tydligen icke haft det allra bästa samarbete, och tråtor synas ha förekommit så gott som dagligen. Ifrågavarande kväll hade det också förekommit ordväxling, och då Nilsson vid sjutiden skulle lämna sin arbetsplats hade han erhållit ett hårt slag i huvudet i cirka en timme i det dåliga vädret utan att ha blivit omhändertagen. Så småningom styrde dock en person om, att han forslades hem. Nilsson anser, att Svensson tilldelat honom slaget, medan den senare bestämt påstår, att Nilsson lagt sig ned på marken och simulerat det hela för att ställa till obehag. Det kan nämnas, att Svensson tre gånger under den förutnämnda timmen såg Nilsson ligga avsvimmad utan att vidta någon som helst åtgärd.

Inför rätta biträdades målsägaren Nilsson av advokat Sven Hultman, Stockholm, medan Svensson biträdades av advokat Nils Wahlberg.

På ordförandens direkta fråga förnekade Svensson bestämt, att han utdelat något slag. Han kunde visserligen icke förklara hur Nilsson fått slaget men förmodade att denne tillfogat sig det själv efteråt. Han redogjorde också för omständigheterna före händelsen o förklarade bl a att Nilsson stått och lurat vid den inre dörren till pannrummet och att han sedan smugit sig efter Svensson till den yttre porten. Just som Svensson hann fram till porten fick han en våldsam spark i vänstra sidan av "stussen" och därefter smet Nilsson ut, följd av Svensson, som frågade vad meningen var. Nilsson vände då tillbaka och hunnen halvannan meter från Svensson lade han sig ned på marken, i det han drog upp armarna över huvudet. Och där lät Svensson honom ligga i tro att han simulerade.

Från svarandesidan ingavs en skrift, där det påstods, att Nilsson vid ett tidigare tillfälle skulle ha slagit maskinisten, vilken sak anmälts till stadskamreraren men icke föranlett någon åtgärd. Nilsson skulle även haft för vana att ställa sig i vägen för Svensson för att mucka gräl, men detta förnekade motparten bestämt. Däremot medgavs, att Svensson vid ett tillfälle fått ett slag i ansiktet av Nilssons ambåge. Bland beskyllningarna mot Nilsson ingick även, att han skulle ha rökt på arbetsplatsen, vilket ha också medgav, då något förbud aldrig eixsterat. Vidare skulle han ha låst in Svensson i trasselförrådet, vilket bestreds.

Målsägarens bittäde hade gjort upp ett PM i polisrapporten, i vilket framhålles, att Svensson pläгат uppträda lömskt och hotfullt och ofta försökt åstadkomma meningslösa konflikthanledningar. Vid ett tillfälle hade han sålunda ställt fram pannrummets klocka för att kunna beskylla Nilsson för att ha kommit försent till arbetet, ofta hade han ställt sig så tätt bakom Nilsson, att denne knappast kunde undgå att knuffa till honom, vilket också gett anledning till uppträden m m. Vad själva misshandeln beträffar, så hade Nilsson hört Svenssons steg i gruset bakom sig, och då denne tidigare samma kväll varit häftig och uppbrusande antog Nilsson, att det var Svensson som slagit honom – troligen med en av sina träskor. I samma skrift ha flera personer uppgivit, att Svensson brukat uppträda egendomligt. Bl a hade badmästaren funnit honom vara uppbrusande och häftig, och badmästarens hustru hade lagt märke till hans närgånget stirrande blick, som irriterat henne. Han hade även vid olika tillfällen kommit in i bastuns duschrumb, då hon befann sig där, varvid han stannat och stirrat på henne. Det framhålles, att Svensson i förväg måste ha förstått, att duschen användes. En tidigare anställd i tvättinrättningen hade känt sig obehagligt berörd av att Svensson stått och spionerat på den kvinnligt personalen genom ett hål i mellanmuren till pannrummet och hon förklarade sig mången gång haft lust att kasta ett spann vatten genom hålet för att bli av med honom. Detta var endast ett par exempel.

Svarandesidan, som förklarade Nilssons påstådda trakasserier med att han ville ha Svenssons befattning, ansåg det även egendomligt, att ett slag som det vilket Nilsson sagt sig ha erhållit skulle kunnat få så svåra följder. Man ansåg i stället att skadorna icke uppkommit genom ett slag utan av rent psykiska orsaker, då Nilsson nämligen skulle vara ganska egendomlig till sinnet. Att svar låtit Nilsson ligga kvar ute förklarades med att han kände Nilssons mentalitet och ansåg, att en så pass gammal man borde ta ansvaret för sig själv och inte ligga och simulera.

Varför tillkallade ni inte ambulans, när ni såg honom ligga så där, frågade ordf.

Ja, det var då man chans gick, svarade Svensson, ty hade jag gjort så, då hade jag sluppit stå här i dag.

Målsägarens biträde framhöll här, att svar tydligen var mentalt rubbad på något sätt eller också att han helt enkelt icke vågat skicka efter någon i förhoppning, att hans dåd då icke skulle komma fram.

Angående de i målsägarens skrift intagna uttalandena om Svensson förklarade denne, att det endast var "kärringprat".

Hans biträde ifrågasatte för sin del, om icke Nilsson hade någon psykisk defekt. Han hemställde, att handlingarna i målet

2017-05-31

19430705 - Bråket vid varmbadhuset inför rätten.

överlämnades till medicinalstyrelsen för att få utrett, om de Nilsson tillfogade skadorna verkligen kunde ha de svåra följder som uppgivits och yrkade dessutom att målsägaren skulle underkastas neuvrologisk undersökning.

För hörande av vittnen m m uppsköts målet till den 16 augusti.

Gotlands Allehanda

Måndagen den 5 juli 1943

N:r 150